

تاریخ ۲۳/۱۰/۲۰۰۸

حمید انوری

کامبخش در کام ازدها

محکمه استیناف پرویز کامبخش را به بیست سال زندان محکوم کرده است .

در کشور برباد داده شده ما قاتل بردار ، از زیر دار فرار داده میشود، جنایتکاران حرفوی به نان و نوا و جاه و مقام میرسند ، متجاوزین جنسی به کودکان بی نوا ، به حکم رئیس جمهور بخشیده میشوند، عاملین حملات انتحاری که به چنگ پولیس می افتند ، از جانب رئیس جمهور نوازش گردیده و با بذل یک مشت پول در آغوش گرفته شده و با حرمت تمام آزاد میگردند ، با جنایتکاران طالبی و گلبدینی مذاکره صورت گرفته و از آنها خواسته میشود تا به حکومت فرمایشی بپیوندند ، اسدالله سروری ها که هزاران هزار هموطن ما را به امر خود تیر باران و چانماری کرده و صدهای دیگر را در زیر مشت و لگد و شکنجه های وحشیانه به شهادت رسانده و رئیس و کل اختیار اداره جهمی ((اگسا)) بوده است و باری حفیظ امین لست دوازده هزار شهید را به دیوار ها آویخت که کشته دست همین اسدالله سروری بودند و..... هنوز هم مهمان عزیز حکومت دست نشانده است و با وجودیکه حکم اعدامش صادر گردیده و دوسیه وی تکمیل گردیده و در اختیار رئیس جمهور قرار داده شده تا حکم اعدامش را امضا کند ، اما رئیس جمهور از امضا آن طفره میرود . جنایتکاران معلوم الحالی چون گلابزوی ها و رنجبر ها و علومی ها و سیاف ها و ربانی ها و محقق ها و امثال شان در پارلمان کشور با آرامی لمیده اند و نان ملت مظلوم افغان را هر روزه با خون شان تر میسازند و چپ و راست حکم تکفیر صادر میکنند ، وزرای دولت به ملیون ها دالر اختلاس کرده و فساد اداری و خویش خوری و قوم پرستی در سرتا سر رژیم نا کار آمد و دست نشانده بیداد میکند ، تجاوز فردی و دسته جمعی به دخترکان و پسرکان نا بالغ قوس سعودی می پیماید ، کشتار هموطنان بی دفاع ما در مرکز و ولایات به نام ها و به طرق مختلف همه روزه ادامه دارد ، فقر ، بیکار ، مرض ، بی خانمانی و در بدری به اوج خود رسیده ، اختطاف ها و رهنی ها و غارت مردم بلاوقفه در سرتا سر کشور بیداد میکند ، ملیشه خونریز ، بی

تعداد صفحات: ۱ از ۴

افغان جرمن آنلاين شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید

maqalat@afghan-german.de

رحم ، قسی القلب و نا انسانی که نانش را به نرخ روز میخورد ، بلند ترین مقام نظامی را دارا بوده و در چند قدمی قصر ریاست جمهوری ، حکومت خود را می چلاند و همچنان به بی بندوباری هایش ادامه میدهد و..... اگر این سلسله را ادامه دهیم از مثنوی هفتاد من کاغذ هم بیشتر خواهد شد. در چنین یک حکومت شاریده و از هم پاشیده ای که ریختن خون افغان حلال شمرده شده و بازخواستی ندارد ، دو جوان خبر نگار زیر فشار قرار داده میشوند که یکی از آنها تا همین اکنون لادرک بوده و دیگرش به بیست سال زندان محکوم میگردد.

این دو جوان پرکار و حقیقت جو ، یکی نصیر (فیاض) و دیگری پرویز (کامبخش) است. (فیاض) بعد از آنکه از چنگ امنیت ملی (بقایای خاد) آزاد شد، تا امروز لادرک است و از مرده و زنده وی خبری نیست که نیست و آقای (کامبخش) پس از یک سال انتظار در زندانهای مختلف در بلخ و کابل ، بار دیگر بعد از یک وقفه طولانی به محکمه استیناف در کابل فرا خوانده شده و با عجله تمام به بیست سال زندان محکوم میگردد. در حقیقت با مفقودالایر شدن (فیاض) و به بیست سال زندان محکوم شدن (کامبخش) ، آزادی بیان و آزادی مطبوعات را گلو بریدن و به دار زدن است. جناب رئیس جمهور ، جمهوری اسلامی افغانستان در آخرین ماه های حکومت بی کفایت و از هم پاشیده اش ، چنان سیلی محکمی بر روی مطبوعات کشور نواختند که هرگز در افغانستان سابقه نداشت. طی هفت سال گذشته یک جنایتکار جنگی چپ و راست به محاکمه کشانیده نشد. یک قاتل و رهن و قاچاقچی مواد مخدر و یک متجاوز به ناموس مردم نه تنها به پای دار نرفت که هرگز هم محکمه در کار نبود. هیچ دلسوزی پیدا نشد که از جنایتکاران تنظیمی بازخواست کند که کابل زیبا را کی به ویرانه میدل ساخت و خون بیش از شصت و پنج (۶۵) هزار از باشندگان بی گناه و بی دفاع کابل را کی وحشیانه بر زمین ریخت. در حقیقت این کشور بی در و دروازه را بازخواست گری نبود که نبود. اما بازخواست صرف از (فیاض) صورت گرفت که چرا خورد و برد وزیر صاحبان را برملا ساخته و زدوبند های پیدا و پنهان برادران کرزی را افشای سازد. بازخواست از (کامبخش) صورت گرفت که چرا برادرش (یعقوب ابراهیمی) شاریده گی های حکومت و مقامات خارجی را برملا می سازد و چرا (کامبخش) ملا های بیخبر از دنیا و مولوی های طالبی را که تا گلو در لجن فرو رفته ولی در مقامات بلند حکومت فرمایشی جاه خوش کرده اند و به خورد و خواب مشغول بوده و الف تا ب را نمی دانند و بیسواد مطلق تشریف دارند و از دین هم کاملاً بیخبر اند..... مورد سوال قرار میدهد. هرکس حق دارد آنچه را نمی داند از دیگران جویای معلومات گردد. ندانستن عیب نیست ، اما ندانستن و سوال نکردن عیب است. (کامبخش) هم آنچه را نمی دانست ، در صدد شد تا بداند و سوال یا سوالاتی که برایش پیدا شد ، در صدد برآمد تا جوابی بر آنها بیاید ، بی خبر از اینکه مولوی های قرن حجر چون پاسخ قناعت بخشی برایش در چانه نداشتند و کم عقل تشریف داشته و پای منطق شان می لنگید ، جهت پرده پوشی از نا فهمی و بی منطقی خود شان ، برایش پاپوش ساخته و طی کمتر از ده دقیقه حکم اعدامش صادر کردند.

و امروز پس از یک سال بی سرنوشتی و در انتظار اعدام بسر بردن ، که خود شکنجه ایست غیر انسانی ، عاقبت جنابان به رحم آمده و گویا این قاضی بهتر از آن دیگری عمل کرده و با انصاف تمام حکم اعدام وی را به **بیست**

سال) زندان تقلیل داده و گویا در حق وی شفقت روا داشته است. من یقین کامل دارم اگر زمینه آن میسر شود تا آقای (کامبخش) در یک فضای آزاد و دیموکراتیک و در محضر عام با جناب قاضی صاحب محکمه استیناف در یک گفتگوی آزاد حصه گرفته و سوالات خویش را مطرح سازند ، جناب قاضی صاحب هرگز قادر نخواهند بود به سوالات وی جواب قناعت بخش ارائه داشته و ایشان را قانع سازند. نه تنها قاضی صاحب محکمه استیناف که حتی خود قاضی القضاة و پیر و پیشوای شان سیاف و هابی و مولوی شینواری شان هم از دادن پاسخ عاجز خواهند آمد.

از اینها گذشته شما جنابان کدام کار کشور و مملکت و مردم را بسر رسانیده اید که این یکی نا تمام مانده است ؟ در شرایط کنونی که کشور بسوی یک هرج و مرج و انارشی روان است و قانون هم در یخ نوشته شده و در آفتاب گذاشته شده و چور و چپاول به آخرین حد خود رسیده است و کشور بسوی پرتگاه هولناکی سوق داده میشود ، زندانی ساختن یک ژورنالیست و خبر نگار چه دردی را دوا خواهد کرد؟! شما جنابان که به افتخار با سربران طلبی دور یک میز نشستید و با اشتهای تمام افطاریه نوش جان میکنید و با گردن پتی از آن جانپان بی رحم میخواهید در قدرت باد آورده با شما شریک شوند ، چگونه (کامبخش) را که هیچ گناهی را مرتکب نشده روانه زندان های قرون اوسطی خویش ساخته و می خواهید بیست سال از عمر پربارش را پشت میله های سرد زندان به جرم مرتکب ناشده ، به حدر دهید و با زندگی یک انسان بازی کنید. شما جنابان که فکر میکنید عقل گُل هستید ، در حقیقت آینده کشور بخون نشسته ما را محکوم به بیست سال زندان ساخته اید. اما شما را چه غم ، شما ها فقط فقط و فقط به امروز می اندیشید ، فردای کشور و

آینده مردم به شما ارزشی ندارد و شما ها را بگفته مشهور ((غم دنیا پشم است)) و ((دنیا را همه گر آب برد ، مرغابی را تا بند پاست)) . از عمر فلاکت بار این رژیم چند صباحی باقیست و همانگونه که رژیم های دست نشانده قبلی یکی پی دیگر در زباله دان تاریخ سپرده شدند ، این رژیم هم آخرین نفس هایش را میکشد و هر چند به هر خس و خاری دست اندازد تا مگر از غرق شدنش جلوگیری کند ، سودی نخواهد بخشید . این فقط عملکرد نیک و مردمی است که باقی خواهد ماند ، پس تا دیر نشده و آب از سر نگذشته است ، به فکر فردای خود باشید. فردا همین شما خواهید بود و همین مردم و قضاوت شان در مورد عملکرد های هفت ساله شما ، البته اگر فرار را بر قرار ترجیح نداده باشید.

از مقامات مسوول جدا تقاضا میکنیم تا پرویز کامبخش را محترمانه آزاد نمایند. این محاکمات فرمایشی که در ظرف کمتر از دوساعت فیصله مرگ و زندگی مردم را میگیرند ، به هیچ دردی نمی خورند. مردم منتظر اند که محاکمه اسدالله سروری مشهور به اسدالله (پیلوت) رئیس سازمان جهنمی ((اگسا)) به کجا خواهد کشید و مقایسه خواهند کرد که محکمه استیناف که یک ژورنالیست راه به بیست سال زندان محکوم میکند، در مورد یک جنایتکار جنگی شناخته شده چه حکمی صادر خواهد نمود. اما باید گفت که نباید به این سیستم و این حکومت و این قضا اعتماد کرد. در این سیستم زور پاچا است .

نوٹ: این سطور به پایان رسیده بود که خبر محاکمه اسدالله سروری رئیس سازمان جهنمی ((اگسا)) در یک محکمه استیناف نظامی در کابل ، منتشر گردید. نظر به اعلامیه موسسه حقوق بشر افغانستان وچ ، این جنایتکار جنگی به ۱۹ سال زندان محکوم گردیده است . این است عدالت و این است دیموکراسی و ارداتی ، یک ژورنالیست افغان که مرتکب هیچ جرم و جنایتی نگردیده ، به بیست سال زندان محکوم میگردد ، اما یک جنایتکار جنگی که هزاران هزار افغان بی گناه را از نعمت زندگی محروم ساخته و هزاران فامیل افغان را به داغ عزیزان شان نشانده است ، هزاران هزار کودک معصوم و مظلوم افغان را یتیم و آواره و دربرد و خاک بسر ساخته و هزاران زن افغان را بیوه و بیچاره و بدبخت نموده است ، صرف به ۱۹ سال زندان محکوم میشود. البته این جنایتکار جنگی هژده سال زندان خود را سپری کرده و صرف یک سال آن باقیست که آن هم به امر رئیس جمهور ، جمهوری اسلامی افغانستان بخشیده خواهد شد و اسدالله سروری جنایتکار بی رحم و خونریز از زندان رها خواهد شد و به خون بیش از دومیون افغان تمسخر خواهد کرد و زهر خند تلخی تحویل حقوق بشر خواهد داد ، آیا به این میگویند عدالت!؟

قاضی صاحب محکمه استیناف نظامی حکومت دست نشانده لطفاً به خود زحمت داده و برای یکبار هم اگر شده ، کتاب (د خلق - پرچم دجنایاتو ژوندی اسناد) را مطالعه کنید . این کتاب که مرتب آن انجنیر میرویس وردک میباشد و تاریخ چاپ آن سال ۱۳۷۹ است ، صرف لست زندانیان ای را شامل میگردد که بین سالهای ۱۳۵۷-۱۳۵۸ به امر مستقیم اسدالله سروری مشهور به (پیلوت) رئیس اداره جهنمی ((اگسا)) توقیف گردیده اند که تا امروز به جز از چند نفر محدود آنها ، متباقی همه به شهادت رسیده اند. در پای هر لست نام و امضا اسدالله پیلوت رئیس عمومی اگسا وجود دارد. این کتاب در ۳۱۱ صفحه به چاپ رسیده که هر صفحه آن حاوی لست زندانیان افغان است که در هر لست اسمای بین یک نفر تا ۷۶ نفر درج گردیده است. همه این هموطنان بیگناه ما به حکم همین سروری به زندانها فرستاده شده و تا امروز مرده و زنده شان معلوم نیست. جناب قاضی صاحب محکمه استیناف نظامی شهر کابل که حکم ۱۹ سال زندان برای این جنایتکار جنگی صادر کرده اید ، باز هم لطف کرده حساب نمائید(البته اگر حساب کردن و جمع و تفریق نمودن را بلد باشید) که صرف در همین کتاب متذکره اگر حد اوسط زندانیان را محاسبه کنیم ، یعنی در هر صفحه نه ۳۸ نفر بلکه بسیار خوشبینانه ۲۵ نفر و آنرا ضرب ۳۱۱ صفحه نمائیم ، حاصل آن میشود هفت هزار و هفتصد و هفتاد و پنج (۷۷۷۵) نفر ، که همین اسدالله (پیلوت) به زندانها و شکنجه گاه ها و پولیگونها فرستاده است که شاید ده یا دوازده نفر از آنها از چنگال خون آشام اسدالله سروری و رفقای حزبی اش زنده ولی معیوب نجات یافته باشند ، متباق همه به شهادت رسیده اند. آیا خون های پاک بیش از هفت هزار از هموطنان آزاده ما همینقدر ارزش دارد!؟

جناب قاضی صاحب محکمه استیناف نظامی شهر کابل در اخیر یک نمونه ء کوچک از این لست ها را از همین کتاب متذکره خدمت تان تقدیم میکنم تا باشد وجدان خواب برده شما را اندک تکانی داده باشد.

صفحه ۷۴ کتاب (ژوندی اسناد)

نيټه ۲۸/۲۹-۱۰-۱۳۵۷

د اگسا لوی ریاست

د داخلی استخباراتو ریاست

د (تحقیق) لوی مدیریت

د ( ) امریت

د ( ) خانگه

شاغلی محترم قوماندانصاحب عمومی حارندوی خلق !

(قابل توجه مدیریت محبس پلچرخي)

به تعداد (۲۵) نفر طبقه اناث و اطفال ذریعتاً

غرض محافظت همه جانبه الی هدایت ثانی اعزام شدند

البته از وصول آنها اطمینان میفرمائید.

((اسداله-پیلوت))

((رئیس عمومی اگسا))

امضاً

این بود یک شمهء از جنایات اسداله پیلوت رئیس اگسا که حتی از زندانی ساختن زنان و اطفال هم دریغ نکرد. از آوردن لست نام ها خودداری شد.

